

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
- secția comercială și de
contencios administrativ-

SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din data de
Președinte -
Grefier -

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cererii formulată în baza legii
contenciosului administrativ de către reclamanta în
contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV și
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare se constată lipsa
părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Dezbaterile în fond asupra cererii de față au avut loc în ședința publică din
data de când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate
în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar
instanța pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise a
amânat pronunțarea pentru data de și apoi din lipsă de timp pentru
deliberare a amânat pronunțarea pentru data de .

TR I B U N A L U L :

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul
acestei instanțe în data de 6 reclamanta solicitat,
potrivit precizărilor ulterioare, anularea actelor constatatoare r
a deciziei nr. emise de pârâta Direcția Regională Vamală
Brașov și a deciziei nr. emisă de pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice Brașov.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că în temeiul unui contract de leasing
extern a introdus în țară autovehicule pentru care a solicitat și i s-a eliberat
autorizația de admitere temporară valabilă până la data de
05.2005 care coincide cu data expirării contractului de leasing.

Reclamanta s-a prezentat la data de 05.2006 pentru închiderea regimului
vamal de admitere temporară însă Biroul Vamal Brașov în mod nelegal a încheiat
actele constatatoare prin care i s-au stabilit taxele vamale și celelalte obligații,
nefiindu-i aplicabile prevederile art.155 alin.(2) din HG nr.1114/ 2001 și susține că
nu este legală închiderea din oficiu a regimului vamal atâta vreme cât reclamanta s-a
prezentat și a cerut închiderea regimului vamal.

Ca urmare, reclamanta consideră că regimul vamal trebuia închis la data prezentării reprezentantului legal la Biroul Vamal Braşov chiar dacă autorizaţia de acordare a regimului suspensiv expirase anterior şi reclamanta a omis să solicite prelungirea termenului de valabilitate a autorizaţiei în anul 2002, pentru considerentul că leasingul s-a prelungit printr-un act adiţional până în data de 05.2006.

Pârâta Direcţia Regională Vamală a formulat întâmpinare solicitând respingerea acţiunii ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

În fapt, reclamanta a beneficiat de regimuri vamale suspensive de admitere temporară pentru achiziţionarea unui număr de mijloace de transport care au făcut obiectul unui contract de leasing extern nr. 1 pentru care au fost depuse declaraţii vamale.

Conform art.92 din Legea nr.141/ 1997 şi având în vedere contractul de leasing încheiat între reclamanta şi S.C. SA, autoritatea vamală a dispus validarea declaraţiilor vamale şi a fixat ca termen limită pentru finalizarea operaţiunilor data de 05.2006.

Ca titular al acestor regimuri vamale, societatea contestatoare avea obligaţia legală (conform art.156 şi art.158 din HG nr.626/ 1997 şi art.92 alin.3 şi art.93 din Legea nr.141/ 1997) de a sesiza autoritatea vamală asupra oricăror modificări de natură a aduce atingere derulării în bune condiţii a regimurilor vamale acordate şi de a se prezenta (la împlinirea termenului limită) la biroul vamal în evidenţa căruia se află operaţiunile, în scopul închiderii regimurilor vamale suspensive şi de a solicita acordarea unor noi destinaţii vamale bunurilor.

Totodată, conform art.92 alin.3 din Legea nr.141/ 1997, titularul de operaţiune poate beneficia de prelungirea termenului acordat pentru finalizarea operaţiunii numai în baza unei cereri exprese şi justificate adresată biroului vamal.

Faţă de lipsa de diligenţă manifestată de SC SA şi având în vedere că această societate în calitate de titular al operaţiunilor vamale nu a considerat oportun a-şi onora obligaţiile legale, autoritatea vamală, în aplicarea art.95 alin.2 din Legea nr.141/ 1997 şi art.155 alin.2 din HG nr.626/ 1997, a procedat la încheierea din oficiu a regimurilor vamale suspensive de admitere temporară şi a stabilit în sarcina societăţii contestatoare o datorie vamală ce a fost calculată conform elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declaraţiilor vamale, în deplină concordanţă cu dispoziţiile legale în materie.

În speţa dedusă judecătii nu sunt aplicabile prevederile art.27 alin.3 din OG nr.51/ 1997 deoarece societatea contestatoare (utilizatorul) nu a făcut dovada (sub nici o formă admisă de lege), atât în faţa autorităţii vamale cât şi în faţa instanţei de judecată, că societatea de leasing (finanţatorul) se face vinovată de punerea titularului de operaţiune în imposibilitatea de a-şi onora obligaţiile legale.

Incidenţa dispoziţiilor art.27 alin.3 din OG nr.51/ 1997 nu operează în mod implicat, şi nu are caracterul unei prezumţii legale, societatea contestatoare având obligaţia de a aduce la cunoştinţa autorităţii vamale orice fapt de natură a afecta regimul vamal în derulare, aducând în acest sens orice dovezi sunt disponibile şi necesare. Pentru a transpune în concret, în speţa dedusă judecătii, SC SA

SA avea obligația de a informa Biroul Vamal Brașov despre probabilitatea prelungirii termenului acordat.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a depus întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată arătând următoarele:

Urmare a controlului vamal ulterior din data de mai 2006 asupra declarațiilor vamale de import, organele vamale au constatată că regimul de admitere temporară nu a fost încheiat în termen de către titularul operațiunii, stabilindu-se din oficiu pentru autoutilitare importat cu

mai 2002, TVA și dobânzi aferente, conform actelor constatatoare nr. din și conform Deciziei : 2006.

Astfel, se reține aplicabilitatea dispozițiilor art.92 și 95 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, dispoziții potrivit cărora:

1 – Regimul vamal suspensiv se solicită în scris de către titularul operațiunii comerciale. Autoritatea vamală aprobă cererea numai în cazul în care poate asigura supravegherea și controlul regimului vamal suspensiv. Cheltuielile suplimentare ocazionate de acordarea regimului vamal suspensiv vor fi suportate de titularul operațiunii.

2 – Prin aprobarea emisă se fixează termenul pentru încheierea regimului vamal suspensiv.

3 – Prolungirea termenului pentru încheierea regimului vamal suspensiv se face la cererea expresă și justificată a titularului operațiunii, cu aprobarea autorității vamale (art. 92).

De asemenea :

” Regimul vamal suspensiv aprobat se încheie atunci când mărfurile primesc un alt regim vamal.

Autoritatea vamală poate dispune, din oficiu, încheierea regimului vamal suspensiv atunci când titularul nu finalizează operațiunile acestui regim în termenul aprobat ”(art.95).

Cu referire la nașterea datoriei vamale , la art. 144 alin.(1) lit.b din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal, subliniindu-se că:

1 – Datoria vamală ia naștere în următoarele condiții:

b – neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate”.

Se va observa că reclamantul nu a depus la vamă în termenul acordat - respectiv : 2005, conform autorizația de admitere temporară nr. din data de 2002, documentație cerută la modul imperativ de lege pentru încheierea regimului vamal suspensiv și nici nu a solicitat printr-o cerere susținută de documente prelungirea termenului de valabilitate al autorizației.

De asemenea se reține că potrivit art. 155 alin.1 și 2 din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României:

1.” Regimul vamal suspensiv încetează dacă mărfurile plasate sub acest regim, sau, după caz, produsele compensatoare ori transformate obținute primesc, în mod legal, o altă destinație vamală sau un alt regim vamal.

2. Dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin. 1, taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează din oficiu de birourile vamale în baza unui act constatator, iar operațiunea se scoate din evidența birourii vamale. Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determină pe bază elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv”.

Astfel, este evident faptul că organul vamal în mod legal a stabilit din oficiu prin actele constatatoare din [redacted] i 2006 obligațiile vamale în sarcina reclamantei respectiv TVA și dobânzi aferente bunurilor importate conform [redacted].

[redacted] din [redacted] mai 2002 plasate în regim de admitere temporară și carora trebuia să li se dea o destinație vamală până la data de [redacted] mai 2005, dată înscrisă în autorizația de admitere temporară, dată până la care titularul regimului vamal avea dreptul de a opta asupra modului de încheiere a regimului vamal suspensiv.

Pentru a beneficia de facilitatea invocată de reclamantă, în sensul calculării datoriei vamale la valoarea reziduală [redacted] avea obligația de a depune în termenul legal acordat de autoritatea vamală, respectiv [redacted] mai 2005, o declarație vamală de import definitiv, sau o cerere de prelungire a termenului de valabilitate al autorizației justificată cu documente.

Întrucât reclamanta nu a depus în termen documentele necesare la biroul Vamal Brașov în vederea încheierii regimului vamal suspensiv, autoritatea vamală a procedat în mod corect și legal la încheierea operațiunii din oficiu, în condițiile prevederilor art. 155 alin. 2 din H.G nr. 1114/2001 și art. 95 din Legea nr. 141/1997 mai sus menționate.

Reclamanta a luat la cunoștință de condițiile în care marfa a fost plasată sub regim vamal suspensiv prin:

- autorizația de admitere temporară nr. [redacted] din [redacted] mai 2002.
- D.V.I nr. [redacted]

[redacted] lin. [redacted] mai 2002.

Termenul de încheiere a operațiunii de admitere temporară din [redacted] mai 2005, înscris în Autorizația de admitere temporară și în [redacted] indicate, a fost stabilit în temeiul prevederilor art. 92 alin. 1 și 2 din Legea nr. 141/1997 și art. 153 alin.1 și 2 și art. 253 alin.2 din H.G. nr. 1114/2001.

Referitor la posibilitatea prelungirii termenului de valabilitate al autorizației de admitere temporară potrivit art. 153 din Regulamentul de aplicare a Codului vamala Românei.

1. Regimul vamal suspensiv se acordă de autoritatea vamală, prin emiterea unei autorizații prin care se fixează condițiile de derulare a regimului.

2. Autorizația se acordă persoanelor juridice române care pot asigura derularea operațiunilor pe baza declarației vamale și a documentelor necesare identificării mărfurilor respective, cu condiția ca autoritatea vamală să fie în măsură să efectueze supravegherea și controlul regimului vamal.

3. Autorizația pentru admiterea temporară se eliberează de birourile vamale la cererea persoanei care, direct sau prin intermediul altei persoane, utilizează mărfurile străine.

Potrivit art. 92 alin.3 și art. 93 din Legea nr. 141/1997 prin Codul Vamal al României:

Prelungirea termenului pentru încheierea regimului vamal suspensiv se face la cererea expresă și justificată a titularului operațiunii, cu aprobarea autorității vamale (art. 92 alin.3).

Titularul aprobării este obligat să informeze de îndată autoritatea vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat (art. 93).

Reclamanta recunoaște că nu a solicitat autorității vamale prelungirea termenului de valabilitate a autorizației de admitere temporară.

Cu referite la motivațiile reclamantei, conform cărora pentru faptul că nu a solicitat prelungirea regimului vamal societatea a fost sancționară la data de 9 mai 2006 contravențional, stabilirea amenzii contravenționale nu anulează dreptul organelor vamale de a încheia din oficiu regimul vamal suspensiv, moment în care elementele de taxare luate în calcul la determinarea obligațiilor vamale sunt reprezentate de valoarea de înregistrare a bunurilor conform declarației vamale încheiată la data acordării regimului vamal suspensiv, conform prevederilor art. 155 alin.2 din H.G. nr. 1111/2001, SC SA neîndeplinindu-și obligația de a ține evidența operațiunii și de a realiza finalizarea acesteia în termenul aprobat de autoritatea vamală.

Faptul că încheierea din oficiu a regimului vamal s-a făcut la data prezentării reprezentanților societății la autoritatea vamală nu are relevanță în soluționarea contestației întrucât prin autorizația de admitere a fost acordat termen de încheiere a regimului vamal suspensiv, data de 9 mai 2005, iar reclamanta nu și-a exercitat dreptul conferit de legiuitor de a solicita un alt regim vamal sau prelungirea acestuia.

De asemenea, nu prezintă relevanță în soluționarea cauzei nici faptul că reclamanta a prezentat organelor vamale facturile cu valoare reziduală și actul adițional de modificare a valabilității contractul de leasing până la data de 15 mai 2006, întrucât, la data prezentării acestora la autoritatea vamală, autorizația de admitere temporară avea perioada de valabilitate expirată, reclamanta având obligația de a înștiința autoritatea vamală asupra oricărei modificări care influențează derularea operațiunii sub regim vamal aprobat, în termenul acordat.

Cu referire la dobânzile stabilite ca datorate, stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul. Astfel, întrucât reclamanta datorează debitul cu titlu de TVA, se va reține că reclamanta datorează și accesoriile aferente, în virtutea principiului *accessorium sequitur principale*.

Analizând susținerile părților, temeiurile de fapt și de drept invocate și probatoriul administrat, instanța va respinge acțiunea reclamantei ca neîntemeiată pentru considerentele expuse în continuare.

Reclamanta s-a prezentat la organele vamale după 1 an de la expirarea autorizației vamale de admitere temporară nr. 141/2002 în condițiile în

care nu a înțeles să solicite prelungirea termenului de valabilitate a autorizației, anterior expirării acestuia în mai 2005.

Ca urmare, de la data expirării autorizației organelor vamale aveau dreptul ca în termenul de prescripție de 5 ani, să încheie din oficiu regimul vamal, neavând relevanță că ulterior reclamanta a prezentat înscrisuri pentru a dovedi că leasingul extern s-a prelungit atâta vreme cât nu a solicitat înainte de expirarea autorizației, prelungirea ei în condițiile art. 92 alin.3 și art. 93 din Codul Vamal.

Instanța, reține totodată că reclamanta nu a contestat modul de calcul al TVA și a dobânzilor stabilite prin actele administrativ fiscale atacate, acte care vor fi menținute ca legale și întemeiate.

Pentru aceste motive,
În numele legii,
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC " SA cu sediul în Brașov str. nr. , în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV cu sediul în Brașov și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV cu sediul în E

Definitivă.
Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi,

PREȘEDINTE,

GREFIER,

TL
K
iar